

A termékdíjas szabályozás és a hazai hulladékgazdálkodási rendszer tervezett változásainak hatásai a magyarországi háztartásigép-gyártók és -forgalmazók helyzetére (a továbbiakban: „Módosítási javaslat”) – A CECED Magyarország Egyesülés álláspontja

1. A Módosítási javaslat

A Vidékfejlesztési Minisztérium környezetügyért felelős államtitkársága által nyilvánosságra hozott, és a 2010. szeptember 20-án az MGYOSZ Környezetvédelmi Bizottságának ülésén Dr. Illés Zoltán államtitkár úrral történt személyes konzultáció során megerősített Módosítási javaslat szerint:

1. a gyártói alapítású ún. kezelést koordináló szervezetek megszűnnek, és a koordinációt a létrehozandó és állami tulajdonban levő Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség veszi át;
2. 100 milliárd forint termékdíj beszedése a cél 2011-től;
3. a termékdíj a gyakorlatban adóként fog működni, vagyis a kötelezettek azt befizetik az állami költségvetésbe, amelyből évente kerül meghatározásra, hogy mekkora összeg szükséges az országos hulladékkezelési feladatok teljesítéséhez; továbbá
4. a termékdíj megfizetése alól a gyártóknak mentesség nem szerezhető.

2. Történeti áttekintés

2.1 A termékdíj törvény (a továbbiakban: „Kt”) és a Hulladékgazdálkodási törvény (a továbbiakban: „Hgt”) létrejötte

Általánosságban elmondható, hogy a koordináló szervezetek léte és szabályozása elvileg a Hgt-n, gyakorlatilag azonban a Kt-n és annak végrehajtási rendeletein alapszik. Ezt azért fontos előzetesen leszögezni, mert a termékdíjas rendszer legtöbb problémájának gyökere egészen a kezdetekre, vagyis a háttérszabályok létrejöttének körülményeire vezethető vissza. Ugyanis a gyakorlati szabályokat tartalmazó Kt. előbb került megalkotásra és lépett hatályba, mint az elméleti háttérrel biztosító Hgt. Így valójában a célok és eszközök már a szabályozás legelején felcserélődtek, vagy legalább is „összekeverődtek”, s innen indult a sokszor kritizált termékdíjas szabályozás „kálváriája”.

A termékdíj 1995-ben történő bevezetése, majd ezt követően az ún. állami támogatási rendszer kialakítása és működtetése, a programgazdai rendszer az adott körülmények között megfelelő háttérrel biztosítottak az akkor még csak éppen hatályba lépett, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényből közvetett módon levezethető, az államot terhelő feladatok ellátásához szükséges anyagi források megteremtéséhez, és a hulladékgazdálkodás alrendszerének megteremtéséhez, a hulladék visszagyűjtésének és újrahasznosításának ösztönzéséhez.

A Hgt. megalkotásáig a csomagolóeszköz hulladékok újrahasznosítását koordináló szervezetek úttörői már megkezdték tevékenységüket, jogszabályi háttér hiányában azonban egyelőre csak polgári jogi megállapodásokon keresztül.

2.2 Az Európai Unió és a csatlakozás jelentősége

Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően aláírt társulási megállapodás alapján azonban már „komolyabban” hozzá kellett látni a hulladékgazdálkodásra vonatkozó normarendszer megteremtéséhez, és – többek között ennek kapcsán is - át kellett gondolni a környezetvédelemmel összefüggő szabályrendszert is, ideértve az Unióban nemkívánatosnak tekintett termékdíjas rendszert is.

Az Európai Unió hulladékkezelési irányelvei és egyéb szabályai alapján és azoknak megfelelően Magyarországon is elkezdődött az egyes hulladéktípusok (pl. elektronikai és elektromos hulladékok, elemek és akkumulátorok stb.) visszagyűjtése és feldolgozása jogi háttérrel kialakítása, hiszen a termékdíjas szabályozás mellett át kellett ültetni az egyes anyagáramokra vonatkozó uniós direktívákat is:

- 94/62/EK - csomagolás és csomagolási hulladék irányelv
- 2002/96/EK - az elektromos és elektronikai berendezések hulladékainak irányelve (a továbbiakban: "WEEE irányelv")
- 2006/66/EK - a hulladék elem és akkumulátorok irányelve
- 2000/53/EK - elhasználandó járművek irányelve

Az irányelvekben meghatározott főbb hulladékgazdálkodási célok:

- Csökkenteni kell a hulladékok mennyiségét, megelőzni a képződését
- Ösztönözni kell az újra használatot
- Csökkenteni kell a lerakókba kerülő hulladékmennyiséget
- Fejlesztani kell a szelektív hulladékgyűjtést
- Érvényesíteni kell a „szennyező fizet” elvet
- Növelni kell a gyártók felelősségét
- A gazdasági ösztönzőket ezen célok mentén kell kialakítani

Magyarország tehát a termékdíjas rendszer fenntartásával egyidejűleg próbált megfelelni az EU által támasztott céloknak, ahol a „kiterjesztett gyártói felelősség” elve szerint a gyártóknak konkrét hulladékgazdálkodási feladatokat határoztak meg az alábbi rendeletekben:

- 94/2002. (V.5.) Korm. rendelet a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól
- 264/2004. (IX.23.) Korm. rendelet az elektromos és elektronikai berendezések hulladékainak visszavételéről
- 181/2008. (VII.8.) Korm. rendelet az elemek és akkumulátorok hulladékainak visszavételéről
- 267/2007. (IX.23.) Korm. rendelet a hulladékká vált járművekről

Ez a kettősség úgy került feloldásra, hogy a termékdíj kvázi szankció szerepet kapott az uniós kötelezettségek teljesítése mögött: vagyis az a gyártó fizet az állami költségvetésbe termékdíjat, aki nem teljesíti a hulladékkezelési tevékenységet, vagyis nem élvez termékdíjmentességet.

(A teljesség kedvéért meg kell említeni, hogy a két szabályozás teljes, tökéletes koherenciájának megteremtésére mind a mai napig nem került sor, bár a legnagyobb akadályok felszámolásra kerültek az elmúlt 5 évben. Így pl. felszámolásra került az, hogy a hűtőgépek esetében a termékdíjas jogszabály a visszagyűjtés alapjául a tárgyévben piacra helyezett mennyiséget, az irányelven alapuló ágazati jogszabály pedig az előző évet vette, továbbá a mobiltelefonok és hűtők sokáig eltérő, külön kategóriát alkottak a termékdíjas szabályozáson belül. Sorolhatnák még sok hasonló kérdést, mely nemcsak a gyártóknak, hanem a hatóságoknak is értelmetlen adminisztratív akadályokat jelentett.)

Így az évek elteltével a különböző hulladékfrakciókra vonatkozó jogszabályok Európai Uniói szabályozást alapul vevő megalkotásával ez a szabályozási kettősség megmaradt; a koordináló szervezetekre vonatkozó szabályok részben a Hgt-ben meghatározott kötelezettségek végrehajtásáról szóló rendeletekben, részben a termékdíj fizetési kötelezettségre, illetve mentességre vonatkozó jogszabályokban öltöttek és öltöttek ma is testet.

3. A termékdíj és a hulladékkezelési díj közötti különbség

Jelenleg termékdíjat az a gyártó (kötelezett) fizet, aki nem teljesíti a hulladékkezelési tevékenységet egyéni teljesítőként vagy koordináló szervezethez csatlakozás által. Az a gyártó, aki teljesíti a jogszabályban meghatározott mértékben a hulladékkezelési kötelezettségét, az nem termékdíjat fizet, hanem hulladékkezelési díjat: egyéni teljesítőként közvetlenül a begyűjtő és hasznosító cégeknek, koordináló szervezethez csatlakozás esetén pedig a koordináló szervezetnek. ***Európában és Magyarországon is a gyártói felelősség elvén létrejött koordináló szervezeti modell bizonyult a legjobb megoldásnak, mind költséghatékonyság, mind logisztika szempontjából.***

A termékdíj/hulladékkezelési díj (utóbbi a továbbiakban: „hkd”) kettőssége pedig a hazai szabályozás – fenn bemutatott – kettősségéből ered, s egymás mellett csak és kizárólag úgy volt képes – és csak és kizárólag úgy lesz képes – életben lenni, hogy a termékdíj megőrzi kvázi szankció jellegét.

4. A Módosítási javaslat értékelése a kettős szabályozás szemszögéből

Ha az új, felállítani kívánt modell az EU-s gyakorlatot kívánja helyettesíteni, tehát kvázi az EU-s szabályozás, a WEEE irányelv alapján kíván megoldást kínálni, akkor felmerül a jogszabályba ütközés kockázata, hiszen a WEEE irányelv szerint a gyártók által fizetendő és az árban ún. visible fee-ként feltüntethető díj nem haladhatja meg a hulladékkezelés tényleges költségét¹, vagyis nem lehet a fizetendő díj adó².

A jelenlegi rendszer – a maga hibáival együtt – ezt az összeütközést feloldotta azzal, hogy a termékdíj kvázi szankcióként „élt” az EU-s kötelezettségek teljesítése mögött.

Álláspontunk szerint a Módosítási javaslat a jelenlegi szabályzással ellentétben ennek a fentiekben jelzett kettősségnek sem tud megfelelni, mert a két szabályozás kritériumait, elemeit úgy kívánja vegyíteni (az EU-s kívánalmaknak is meg akar felelni, de az adó jellegből adódó többletbevételt is szeretné biztosítani), hogy feloldhatatlan, megvalósíthatatlan követelmények elé állítja Magyarországot.

5. A Módosítási javaslat és a Kormány általános gazdasági célkitűzéseinek viszonya

5.1 A mérleg egyik oldala: a Módosítási javaslat által kalkulált bevételek

A környezetügyért felelős államtitkárság tájékoztatás szerint a költségvetésnek 100 milliárd forint extra bevétele származik a termékdíj - mentesség nélküli – beszedéséből.

A mi kalkulációnk szerint kb. 70 milliárd forint gyűjthető be a jelenlegi termékdíj tételek változatlanul hagyása mellett³. A környezetügyért felelős államtitkárság a termékdíjat csökkenteni tervezi, de hogy pontosan mennyivel, az nem ismert.

5.2.1 A mérleg másik oldala: a Módosítási javaslat közvetlen költségei

Termékdíjból jelenleg is befolyik a költségvetésbe 25-28 milliárd forint, ami azt jelenti, hogy a költségvetés bevétele kb. 42-45 milliárd forinttal fog nőni, amiből 20 milliárd forintot a hulladékkezelés finanszírozására kell fordítani, tehát a nettó növekedés 22-25 milliárd forint lenne várhatóan.

A jelenlegi hulladékkezelési rendszer helyettesítése egy új állami 50-60 fős Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség felállításával további 2-5 milliárd forint költséget jelent, ami magába foglalja a hulladékgyűjtő eszközök, járművek beszerzését és a szervezet működési költségeit. Ez némiképp ellentmond a kisebb és olcsóbb állam elvárásnak, továbbá a legjobb esetben is 21-23 milliárd forintra csökkenti a tényleges nettó bevétel növekedést.

---

¹ A 264/2004. Kormányrendelet 19.§ (6) bekezdése – összhangban a WEEE irányelv vonatkozó rendelkezésével – így rendelkezik:

(6) A gyártók a történelmi hulladékká vált háztartási elektromos berendezés visszavételével, begyűjtésével, hasznosításával és ártalmatlanításával kapcsolatos költségüket 2011. február 13-ig - a „Háztartási nagygépek” elektromos berendezéskategóriába tartozó termék esetén 2013. február 13-ig - tüntethetik fel elkülönítetten az új háztartási elektromos berendezés árában (elkülönített díj). Az elkülönített díj nem haladhatja meg a visszavétellel, begyűjtéssel, hasznosítással és ártalmatlanítással kapcsolatban ténylegesen felmerülő költségeket.

² A nagy- és kisháztartási gépek esetén jelenleg hatályos termékdíjtétel 83Ft/kg, míg a gyártók az ELECTRO-COORD Magyarország Nonprofit Kft-nek 8,7Ft/kg díjat fizetnek. Ez a hulladékkezelés ténylegese költsége.

³ Ebből 35-40 milliárd forint a kereskedelmi csomagolás termékdíja.

5.2.2 A mérleg másik oldala: a Módosítási javaslat közvetett költségei

A háztartási gépek piaca évek óta radikálisan csökkenő piac (nem hasonlítható össze például a bankszektorral, hiszen itt a cégek EUR alapon – az árfolyamkockázatot is viselve – vásárolt használati cikkeket forgalmaznak). Jelenleg a három évvel ezelőtti forgalomnál 40%-kal alacsonyabb a kereslet. 2008-ban a teljes piaci forgalom 64,308 milliárd forint volt, mely 2009-re 18%-kal esett vissza 53,135 milliárd forintra. Ez a visszaesés 2,8 milliárd forint ÁFA bevétel kiesést eredményezett az állami költségvetésben. A 2010-es év első félévének adatai szintén visszaesést tükröznek a tavalyi évhez képest: 25,633 milliárd forintról 23,893 milliárd forintra esett az piac. Az iparág előrejelzése szerint az év végén is megmarad a visszaesés. Ha az új modell bevezetése kapcsán jelentkező áremelkedés miatt a forgalomnak csak további 20%-os csökkenésével számolunk, az újabb 2,5 milliárd forint ÁFA-kiesést jelent majd az állami költségvetésből.

Ez a piac tehát biztosan nem bírná el azt az áremelkedést, melyet a tízszeresére felemelt díjtétel jelentene a kötelezettek számára. Tehát a folyamat eredményeként nemcsak a fogyasztás visszaesése miatt ÁFA-kiesést kell figyelembe venni, hanem azt is, hogy ilyen piaci feltételek mellett egyszerűen ellehetetlenül a gyártó és forgalmazó vállalatok működése Magyarországon. Mind a „multiké” (hiszen az ő világvolumenükhöz mérten a magyarországi forgalom mértéke rendkívül csekély, s ezért nem éri meg majd nekik egy nagymértékben veszteséges országban a forgalmazást fenntartani), mind a kis- és középvállalatoké (ők meg képtelenek lesznek a tízszeres díjtételt kigazdálkodni az adott piaci körülmények között). Nem beszélve a kiskereskedelmi egységekről (Tesco, Auchan, Cora, Media Markt, Euronics stb.), amelyek egyrészt „fizetni fogják” a válságadót, másrészt – mivel hulladékgazdálkodási szempontból gyártónak, tehát kötelezettek minősülnek, „fizetniük kell” majd a válságadón túl a tízszeres mértékű termékdíjat is (mely kötelezettségek egy részét várhatóan a gyártókra (beszállítókra) hárítják majd, mely „extra költség”-et a gyártók a saját maguk által fizetendő tízszeres mértékű termékdíj mellett viselnék).

A piac ellehetetlenülése pedig további adókiesésekhez (szja, tao) és munkahelyek megszűnéséhez vezethet.

Nem beszélve arról, hogy mivel a termékdíj mértéke az előző évben piacra helyezett mennyiség függvénye, a tervezett bevétel a piac várható visszaesésével egyenes arányban csökkenni fog a 2. évtől.

A 2008/98/EK irányelv, a hulladék-keretirányelv hangsúlyozza, hogy a kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik a műszaki megvalósíthatóság, a gazdasági életképesség és az általános környezeti, emberi egészségi és társadalmi hatásokat, tiszteletben tartva azt, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését (8. cikk (3)).

Álláspontunk szerint a **kormányzat általános gazdaságpolitikai lépéseivel** (munkahelyteremtés, fogyasztásösztönzés, kis- és középvállalkozások támogatása, befektetőbarát környezet kialakítása, a gazdaság zöldítése⁴) **egyáltalán nincs összhangban a tervezett módosítás, és már középtávon is a nettó költségvetési „mérleg” ezen a téren nemhogy nyereséges nem lenne, de még a veszteség kockázatát is magában hordozza a járulékos gazdasági hatások miatt⁵.**

6. A Módosítási javaslat értékelése a közelgő magyar soros elnökség tükrében

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy az elektromos és elektronikai hulladékok visszavételéről szóló EU-direktíva, az ún. WEEE irányelv⁶ módosítása 2008-ban kezdődött meg az EU-ban, s hamarosan a „finish-be” ér. A 2008-ban kiadott bizottsági módosító javaslatra az ENVI Committee 2010. nyarán fogalmazta meg álláspontját. A módosítási javaslatról idén november végén szavaz első olvasatban az EP, viszont az már most szinte biztosra mondható, hogy nem lesz „first reading agreement”. Tehát a második olvasat a

⁴ Magyarországon a háztartások használatában levő nagyháztartási gépek 43%-a 8 évnél idősebb. Ezek a gépek adják az összes nagyháztartási gép energiafelhasználásának 72%-át. A szerkezetváltást is hátráltatja az áremelkedés, míg más EU országokban a kormányzat támogatja a régi gépek cseréjét, ezáltal – jelentős mértékű ÁFA-bevételt generálva – zöldítve a gazdaságot, élénkítve a környezetbarát termékek fogyasztását, biztosítva az érintett szektorok gazdaságosságát és a munkahelyek fenntartását.

⁵ Részletes kalkuláció az 1. számú mellékletben

⁶ 2002/96/EK

magyar elnökség idejére fog esni, így **Magyarországnak, mint soros elnökségnek épp a módosítás véglegesítésében kell majd irányító, koordináló szerepet játszania ebben a fontos környezetvédelmi szabályozásban.** Tekintettel a téma kiemelkedő fontosságára és az érintett EU-s és kormányzati szervek és szakmai szervezetek által az elmúlt 3 évben folytatott részletes és még mindig sok ponton véleményeltérést tartalmazó álláspontjára, ez önmagában is óriási kihívás hazánk számára. Tekintettel arra, hogy hazánk annak idején az EU-ban negyedikként implementálta az irányelvet, és a közép-kelet-európai régióban hazánkban állt fel először az e-hulladékkezelési rendszer, mely az elmúlt 6 évben irányadó modellé vált, s Magyarország egyedüli tagállamként teljesítette az EU-s célkitűzéseket a régióban, a soros elnökség remek lehetőségekkel indulhat ebben a kérdéskörben.

Kérdés az, hogy milyen kihívást jelent a magyar elnökség számára a WEEE irányelv módosításának koordinálása, ha Magyarországon a hazai folyamatok épp olyan irányban módosulnak, hogy a tervezett hazai szabályozás több ponton is felveti az EU joggal és gyakorlattal való szembenállást.

7. A jövő lehetőségei

Ahhoz, hogy a jövő lehetőségeiről beszéljünk, először azt célszerű meghatározni, hogy mi a Módosítási javaslat tényleges célja.

1. a termékdíj egyfajta válságadóként történő behajtása a kötelezettekől;
2. a hulladékgazdálkodás anyagi forrásainak növelése; vagy
3. a VM képviselőinek téves tárgybeli motivációját valósan véve egyfajta megoldási modell kidolgozása.

A Módosítási javaslat indokolásaként a VM képviselői azt tárgják a szakma és a közvélemény felé, hogy:

1. „[...] a rendszer a jelenlegi formájában nem szolgálja megfelelően a hulladékgazdálkodási célok elérését”;
2. „A hulladéktermelők [...] a mentességek széles köre miatt nem fizetik meg a hulladék kezelésének költségét, [...]”; továbbá
3. „Ami a koordináló szervezeteket illeti, a hulladékgazdálkodási jogszabályokban előírt hulladékhasznosítási kötelezettség teljesítése [...] az ország érdekeit nem kellő nyomatékossgal képviselő szervezetek által, partikuláris érdekek mentén irányított rendszerben történik.”⁷

7.1 Miért téves a VM képviselőinek az álláspontja azt illetően, hogy:

1. **a jelenlegi rendszer nem biztosítja a hulladékgazdálkodási célok elérését;**
2. **a kötelezettek nem fizetik meg a hulladékkezelés költségét; továbbá**
3. **a koordináló szervezetek nem érvényesítik az ország érdekeit.**

A CECED Magyarország Egyesülés⁸ (a továbbiakban: „CECED”) tagvállalatai vezető szerepet töltenek be a hazai környezetbarát és energiatakarékos termékek gyártásában és forgalmazásában, továbbá gondoskodnak a hulladékká vált háztartási gépek gyűjtéséről, hasznosításáról.

Az általuk alapított Electro-Coord Magyarország Non-profit Kft.⁹ (a továbbiakban: „ECM”) az elmúlt hat évben nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy Magyarország teljesítette az ezzel kapcsolatos EU által meghatározott hulladékgazdálkodási célokat.

Magyarország 2004-ben az EU-ban negyedikként implementálta az irányelvet, és a közép-kelet-európai régióban először nálunk állt fel az e-hulladékkezelési rendszer infrastruktúrája, mely a későbbi években

⁷ Az idézetek forrása a VM miniszterének, Fazekas Sándor úrnak 2010. október 18-i dátumú K/1275/1 sorszámú válasza a Dr. Oláh Lajos országgyűlési képviselő úr által feltett „Mi az elképzelés a termékdíj-szabályozás kapcsán? kérdésre

⁸ A szervezet bemutatását az 1. számú melléklet tartalmazza.

⁹ A szervezet bemutatását a 2. számú melléklet tartalmazza.

ECM-modellként „best practice” modellé vált a régióban. Ennek köszönhetően a régióban Magyarország teljesítette egyedül 2008-ban az uniós követelményt, a 4kg/fő visszagyűjtési mértéket¹⁰.

Az ECM 2004 óta 150.000 tonna elektronikai hulladékot gyűjtését és hasznosítását finanszírozta mintegy 11 milliárd forint értékben.

A CECED és az ECM a jogszabályi kötelezettségeket túl nagy gondot – és jelentős anyagi forrásokat – fordított arra a társadalmi tudatformálásra is.

2006. óta közösen szervezik a Forgó Morgó országos energiahatékonysági kampányt¹¹. A kampány célja a magyarországi háztartásokban található régi, nem környezetbarát, nem energiahatékony háztartási gépek mielőbbi lecserélése korszerű, környezetbarát és energiahatékony készülékekre, továbbá az elektronikai hulladékok visszagyűjtésének és környezetbarát feldolgozásának/megsemmisítésének népszerűsítése, a környezettudatos magatartásra történő felhívás, tudatformálás.

A kampány figurája Forgó Morgó, „aki” minden kommunikációs anyag „energia tanácsadó” szereplője. Cél, hogy pozitív személyisége a fogyasztói szokásokat a környezettudatosság felé irányítsa, és felhívja a figyelmet az energiatakarékosság fontosságára.

A Forgó Morgó kampány 2009-ben Nemzeti Energy Globe Award díjat kapott.

Fentiekből jól látható, hogy a rendszer sikeres és alkalmas a célkitűzések érvényesítésére.

7.2 Miért jó a jelenlegi szabályozás?

A jelenlegi szabályozás pozitív jellemzői:

1. a jogszabályok összhangban vannak az EU-joggal;
2. az elmúlt évek során többé-kevésbé sikerült a hazai kettős rendszer (termékdíjas és EU-s) jogszabályai között az adminisztratív akadályokat megszüntetni;
3. a termékdíj magas volta kvázi szankcióként (!) megfelelő motiváló erőt jelentett ahhoz, hogy a gyártók csatlakozzanak koordináló szervezethez, és átláthatóan, ellenőrizhetően teljesítsék a kötelezettségeiket;
4. Magyarország teljesítette – a régióban egyedülként – az EU-s előírást (4kg/fő visszagyűjtés 2008-ban).

7.3 Min lehetne javítani, hogy lehetne előbbre lépni?

A rendszer hatékonyabbá tétele érdekében az általunk javasolt lépéseket az alábbi 3 csoportra osztanám:

1. Koordináló szervezetté válás feltételeinek egyértelműsítése;
2. Hkd helyett az ún. licenszdíj-modell bevezetése (többlétfinanszírozási konstrukció);

¹⁰ Ez 32 tonna e-hulladék visszagyűjtését jelenti. 2009-ben az ECM rendszerében közel 30,5 tonna e-hulladék került visszagyűjtésre.

¹¹ A 2006-2009 közötti kampányeseményekről részletek a kampány hivatalos weboldalán (www.forgomorgo.hu) és a www.cecedhu.hu oldalon.

3. A termékdíjas szabályok minimálisra csökkentése.

A CECED Magyarország Egyesülés vezetésével a magyarországi elektromos és elektronikai termékeket gyártó vállalatok már 2009. májusában letettek az akkori Kormányzat elé egy olyan átfogó, módosítási koncepciót, mely:

1. a jelenlegi modell továbbfejlesztése (tehát ami jelenleg is pozitívum – pl. logisztika kiépítése, adminisztrációs bázisok felépítése – azt megtartja és kihasználja);
2. összhangban van az EU jelenlegi és tervezett hulladékgazdálkodási törekvéseivel és biztosítja azt, hogy hazánk továbbra is meg tudja felelni az EU-s célkitűzéseknek;
3. magába integrálja a környezetügyért felelős államtitkárság által különösen fontosnak tartott elveket, mely szerint a jelenlegi koordináló szervezeti kuszaságot meg kell szüntetni, továbbá növelni kell az állami szerepvállalást az éves célkitűzések meghatározása és a piacfelügyelet terén;
4. a szűken vett gyártói hulladékkezelési tevékenység gyártói finanszírozásán túl a gyártók által fizetendő ún. licenstdíj formájában finanszírozási forrást biztosít a jelenlegi hulladékkezelési rendszer továbbfejlesztéséhez (pl. infrastrukturális fejlesztések) és a társadalmi tudatformáláshoz;
5. a zöld gazdaságpolitikába illeszthető olyan eszközöket is tartalmaz, melyek egyúttal fogyasztás-ösztönzőek is, és hozzásegíti országunkat az energiahatékonysági célok teljesítéséhez; továbbá
6. biztosítja rövidtávon a munkahelyek megőrzését, hosszútávon pedig további munkahelyeket teremt.

Ezt a javaslatunkat a jelenlegi Kormány képviselőinek is megküldtük.

Budapest, 2010. november 15.

Elérhetőségek:

CECED Magyarország Egyesülés
1027 Budapest, Horvát u. 14-24.
Tel: +36 1 224 7735
Fax: +36 1 224 7736
Email: info@cedhu.hu
Web: www.cecedhu.hu és www.forgomorgo.hu

Cégvezető:
Mészáros Fanni
Mobil: +36 20 9120 470
Email: fanni.meszaros@cedhu.hu